

בעזהשי"ת

מקשיבים לקולך

מאמרי השקפה וחיזוק
מלווים בסיפורי השגחה ואמונה מיוחדים
המקרבים את הלבבות לאהבת ה'

חנוכה

נערך ונלקט מתוך שיעורים יומיים שנמסרו מפי מגיד המישרים
הרה"ג פינחס אליהו פרץ שליט"א

ניתן לשמוע את השיעורים מידי יום ביומו
להאזנה חייגו לקו הישיר:

0733-71-81-57

כמו"כ ניתן גם להוריד את השיעורים
בעמדות ובאתר קול הלשון

זמני השיעורים מתקיימים מידי שבוע כדלהלן:

בבית הכנסת המרכזי "שבטי ישראל" אופקים
מידי יום אחר תפילת שחרית

בבית הכנסת "אהבת שלום" אופקים
בשבת קודש אחרי תפילת שחרית
שיעור בשבת בשעה 14:45

להארות והערות וכן לקבלת הגיליון
ניתן לשלוח בקשה לכתובת המייל:

makshivim10@gmail.com

ניתן להוריד את הגיליון מידי שבוע
באתרים "דרשו" "לדעת" "קול הלשון"
וכן ניתן להורידו מעמדות קול הלשון ברחבי הארץ
© כל הזכויות שמורות למערכת

להזמנת הרב להרצאות ושיעורי תורה 052-7654865

המעוניינים לזכות לקחת חלק בהפצת גיליון זה
לרפואה/הצלחה/זיווג/עילוי נשמת וכו'
מוזמנים ליצור קשר לטלפון: 052-7654865

חנוכה תשפ"ד

ושואל החפץ חיים: הרי גם הם מקבלים משכורת בסוף החודש, ומהו הפירוש שאינם מקבלים שכר?

והתשובה היא: שהם מקבלים שכר רק על התוצאה ולא על העמל, מה שאין כן אצל לומדי התורה, אנו עמלים ומקבלים שכר על עצם העמל.

לדוגמא: אם נגר הכין עבודת נגרות בשווי אלפי שקלים, הוא עבד עליה כמה חודשים וכאשר הוא בא להתקין הוא מגלה שהמידות שלקה בהתחלה לא נכונות, אך הוא מבקש תשלום על העבודה, כל בר דעת מבין שלא מגיע לו שום תשלום, כלום!

וזה הפשט: "שאינם מקבלים שכר" שלא מקבלים על עצם העמל, וגם אם הנגר יגיד לך: תשמע, תראה כמה השקעתי אולי תיתן משהו... אתה יודע יש לי ילדים קטנים בבית, כולם אהובים, כולם ברורים, כולם קדושים,

לעבוד ולא לקבל שכר?

"כבתה אין זקוק לה"

לכאורה, יש דין בחנוכה שאם הדליק את הנר בחנוכה לפי כל גדרי ההלכה והיא כבתה בתוך שיעור זמן ההדלקה, אין זקוק לה, דהיינו, אין חיוב להדליק מחדש.

ולכאורה, זה לא מובן, משום שאם כל הרעיון הוא פרסום הנס, אז מדוע אם היא כבתה אין זקוק לה???

והתירוץ: זה בא לסמל לנו את המלחמה של עם ישראל ביוונים, ונקדים, שהרי ידוע הנוסח שמתפללים תפילה של ר' נחוניא בן הקנה כשמסיימים את הלימוד: "מודים אנחנו לך ה' שישמת חלקנו מיזשבי ביהמ"ד וכו'... אנו עמלים והם עמלים, אנו עמלים ומקבלים שכר, והם עמלים ואינם מקבלים שכר".

מה שאין כן בלימוד התורה וקיום המצוות, שמקבלים שכר על עצם המאמץ.

ולכן, בנר שכבה, אנחנו לא חייבים להדליק!!! כיון שאני עשיתי מה שהקב"ה ציווה אותי, ומכאן והלאה אני משאיר את זה לניהולו בלבד.

חתן צעיר

וכבר מחתן????

החשמונאים נלחמו ביוונים על ידי כך שהם הדליקו את מעט השמן שהיה להם בפך השמן, ולא עשו חשבון שאולי מחר לא יהיה להם במה להדליק, אז מה יועיל שעכשיו ידליקו? ואת ההנהגה הזו, הם למדו מראובן, שאמר שישליכו את יוסף לבור, ולכאורה, וודאי שימות בבור או מנחשים או מרעב? אלא, ראובן עשה כל מה שיכל לעשות, מבלי לחשוב על החמשך.

ולפי זה, אפשר להסביר את הסמיכות בגמרא של דין נר החנוכה בסמיכות לדרשה על הפסוק "והבור ריק אין בו

נו אז מה אתה רוצה????? העניין הוא, שכולם פותחים את פיהם... 😊.

בקיצור הוא מבקש שישלם לו משהו, כל אחד יגיד לו: תשמע, אני מוכן לעזור לך להגיש טפסים עם בקשה לעזרה, 😊 אבל אני לא קופת צדקה שאתה פונה אלי.

מה שאין כן בתורה ובמצוות, שמקבלים שכר על העמל ועל המאמץ, ואפילו אם לא תמיד התוצאה תהיה טובה, לדוגמא: אדם בא לשיעור תורה ונרדם, וודאי שיקבל שכר על כך שהתאמץ ועמל להגיע אליו.

ובחג החנוכה, אנחנו רוצים להראות שאנחנו לא קבלני תוצאות! אנחנו עושים את מה שהקב"ה מצווה, והתוצאות זה כבר בידיים שלו.

בעניין הזה, חלקו היוונים על עם ישראל, שהם סוברים שהתוצאה זה העיקר, וכמו שאדם מתאמן לתחרות ריצה, והוא התאמן ביום ובלילה במשך חודשים שלמים, וכסוף, באלפית השנייה עקפו אותו... הוא לא יקבל שום מדליה על המאמץ שהוא עשה.

שבוע, ובימי החנוכה נכנסה הרבנית שמואלביץ באמצע השיעור של בעלה, עם קערה מלאה בסופגניות [ספינג'] והניחה אותה על השולחן.

עצר ר' חיים באמצע הלימוד כשיא התלהבות, ונטל לעצמו סופגניה ודרש מהשומעים שכל אחד יטול לעצמו סופגניה ולאחר שאכלו, שאל אותם: האם הסופגניות טעימות לכם? ענו לו: כן!

קרא ר' חיים בקול גדול לעבר המטבח ואמר: מרים, מרים, הסופגניות מאוד טעימות, וכולם אומרים שהן מאוד טובות, וסובב את פניו לעבר הלומדים, ואמר בשקט: "הכרת הטוב"!

מה שמדהים בכל הסיפור, שר' חיים שהיה מנצל כל רגע מזמנו ללימוד תורה, וכאן הוא עוצר באמצע הלימוד, ואפילו שהם כבר לא זוג צעיר, כמו שאומרים עברו את הגיל, בכל זאת הוא דאג לתת בכל פעם הרגשה טובה, ודאג שהיא תרגיש את הכרת הטוב שלו כלפיה.

מסתבר, שלמילים טובות אין תוקף, ולכן לא שייך בזה פג תוקף, זה דבר

מים" ודורשים חז"ל: מים אין בו אבל נחשים ועקרבים יש בו, ללמד אותך ממי למדו החשמונאים להתנהג כך? הם למדו מראובן, שדאג שישליכו את יוסף לבור ולא חשב על ההמשך, אלא חשב עכשיו, מה שאני יכול לעשות אני יעשה.

בדרך כלל, אדם שרוצה להתחיל ללכת לאיזה שיעור תורה, יצר הרע בא ואומר לו: אל תתחיל מכיון שמחר או מחרתיים אתה מחתן ילדים מה תעשה עם השיעור???

ליד יש בקושי שנתיים... ויצר הרע כבר מחשב את החתונה שלו, וכל זה רק כדי להוריד את האדם מהתחיבות רוחנית. וההתמודדות עם טענה שכזו, היא להסתכל על ההווה, היום אני יכול? אז אני אעשה, ולא אחשב את כל ה 120 שנה הקרובות... (☺).

לפרגן בכל גיל

סיפר אבי מורי שליט"א: על ראש ישיבת מיר ר' חיים שמואלביץ זצ"ל שהיה מוסר לבחורי הישיבה שיעור כל

אבן לבית המקדש, והוא לא יכול
לסחוב אותה לבד, וגם אין לו כסף
לשלם לפועלים כדי שיסחבו אותה
לירושלים.

אמרו לו: תשמע, אנחנו גם ככה בדרך
לירושלים, ואין לנו בעייה לסחוב לך
את האבן בסכום קטן, מה הסכום?
שאל.

אמרו לו: במקום 5,000 דולר תיתן 10
שקל, אבל יש לנו תנאי, והוא שגם
אתה תעזור לנו, כמוזן שבסכום קטן
שבוה הוא הסכים, וכאשר שם ידו
עמם, מצאו את עצמם אחרי רגע
בירושלים...

אני לא מבין, אם עשו לו נס, מה העניין
שחיכו עם הנס עד שישלם סכום ויעזור
להם, למה לא הביאו לו את המלאכים
בהתחלה???

והתשובה: שבמידה ואתה רוצה
שיהיה לך נס, אתה חייב לעשות משהו
מצידך, אתה לא יכול לשבת רגל על
רגל ולחכות שיהיה לך נס, צריך
לעשות השתדלות מצידך, ואז בורא
עולם ישלים לך את כל מה שצריך.

שנצרך בכל זמן, ובכל גיל, ורק על ידי
כך נגרום להשראת השכינה בביתנו.

איפה ה'טמלה'

המדרש [קהלת רבתי פרשה א']
מספר: על ר' חנינא בן דוסא, שהגמרא
אומרת עליו: "שכל העולם כולו ניזון
בשביל חנינא בני, וחנינא בני די לו
בקב חרובין בלבד מערב שבת לערב
שבת" [תענית כ"ד] יום אחד הוא ראה
שעולים לירושלים ומעלים קרבנות,
וכאב לו שאין לו מה להעלות.

הלך ולקח אבן וסיתת אותה בעצמו
וקישט אותה, וכשסיים ניסה להשיג
פועלים שיסחבו לו את האבן עד
לירושלים, מכיון שרצה לתת את האבן
הזו לבית המקדש.

אמרו לו: אנחנו מוכנים בתנאי
שתשלם לנו סכום גדול, אמר להם ר'
חנינא בן דוסא: אין לי לשלם לכם,
אמרו לו: מצטערים, אבל אנחנו
פועלים ולא מתנדבים.

זימן לו הקב"ה חמישה מלאכים
בדמות בני אדם, אמר להם שהוא הכין

והתשובה: שנבואתם של הנביאים האלו היתה לדורות, נבואה שיש בה מסר לעתיד! מה שאין בן בכל שאר הנבואות, שהן היו לאותה שעה בלבד ולא לדורות הבאים, ולכן לא הנציחו את הנביאים שאמרו אותן, כמו בן, אפילו שהיו ניסים גדולים יותר מנס חנוכה, אבל המסר של נס החנוכה הוא לדורות.

אחד מהניסים שיש בהם מסר אדיר הוא נס חנוכה, ובשביל שנבין את הנס בחנוכה צריך לקחת בחשבון, שהיוונים דרכו וכתשו את עם ישראל כבר 180 שנה לפני הנס, ולא זו בלום... ולא נראתה ישועה באופק, והנה באים להם החשמונאים ומחליטים לעשות לזה סוף, ויוצאים להילחם.

מול מי הם נלחמים??? ומה הנשק שיש להם לעומת היוונים???

תגידו לי, אתם נורמלים??? מי לוקח כזה סיכון 13 אנשים מול כל היוונים שהיו צבא ענק עם כלי נשק???

אבל הם לא חשבו אלא יצאו ונלחמו, ולכן בורא עולם נתן להם סייעתא דשמיא וניצחו מעטים את הרבים.

וזהו ההסבר לשאלה: מדוע דווקא לנס חנוכה עושים זיכרון? והרי היו עוד הרבה ניסים לעם ישראל? חומות יריחו שבתקיעת שופר נפלו.

מה שהיה במורד בית חורון שנפלו אבנים ענקיות על האמוריים ומחצו אותם למוות.

הנס שהיה בנחל קישון שגרף את כל חיל סיסרא שהיה מיליוני חיילים, חיל סנחריב שהיה מורכב מ 185.000 מפקדי גדודים, ובתרגום יונתן שהמפקד הכי קטן שהיה שם היה אחראי על 2,000 חיילים, מדובר בחצי מיליארד חיילים, ובלילה אחד בלי שירימו אצבע, בורא עולם הוריד אותם...

מדוע מכל הניסים האלו לא קבעו זכר לנס, אלא רק את הנס שהיה בחנוכה? מה מצאו דווקא בחנוכה שנוכח את הנס???

והאמת, שזו שאלה כללית שהגמרא שואלת: מה הפרייולגיה של 48 הנביאים שדווקא אותם הנציחו והרי היו 1,200,000 נביאים???

ושוב אחרי כמה ימים שהוא מתפלל עליו, הם נפגשו ושאל אותו הרב: נו, יש ישועות? אמר לו: רק הולך ונהיה יותר גרוע.

הרב אמר לו: כנראה משהו כאן לא בסדר, אני מתפלל עליך ומברך אותך ואתה לא זוכה, מה קורה פה?! הרב החליט שהוא עושה שאלת חלום מה השתבש כאן, ואז באו אליו בחלום והוא שאל: מדוע אותו אדם לא זוכה בכרטיס???

ענו לו: שהוא לא זוכה מכיון שהוא לא קנה כרטיס בכלל!!!

אם אתה לא קונה כרטיס, לא יעזור שיתפללו עליך, אם לא תעשה את הצעד הראשון, לא יקרה כלום! וזה המסר שנחנכה מעביר לכל הדורות: שחייב לעשות את הצעד הראשון, ולא לחשב את כל הקשיים האפשריים שיהיו בדרך.

כיון שרק כאשר תתחיל, תוכל לראות שיש לך סייעתא דשמיא שלא חלמת.

וזה המסר לדורות הבאים: שאתה תעשה מה שאתה יכול, ובורא עולם יתן לך את הסייעתא דשמיא, אבל בלי להתחיל ולעשות, לא יתנו לך כלום!!! אם תשב רגל על רגל, לא תקבל שום דבר!!!

מסופר: על אדם שבא לרב וסיפר לו שהמצב הפיננסי שלו כמו שאומרים ב"קשרשים"... ממש לא טוב, ויש לו משפחה מרובת ילדים, שמתוכם כמה חולים והוא לא שילם חשמל, ולא שילם ארנונה, ויש לו חובות במכולת וכבר לא נותנים לו לקנות בהקפה, בקיצור המצב חייב שינוי לטובה.

אמר לו הרב: השבוע תמלא כרטיס לזמן ואני אתפלל עליך, שהמספר שלך יעלה בגורל ויזכה בפרס 11 מיליון דולר, וכך תכסה את כל החובות.

לאחר כמה ימים שהרב התפלל עליו שיזכה, הוא היה בטוח שהוא רואה אותו עם איזו מסלה, שאל אותו הרב: נו, מה איתך? ענה לרב: הכל עדיין תקוע... אמר לו הרב: טוב, תקנה גם השבוע, ואני אתפלל עליך.

טיל של אמונה!!!

סיפר אבי מורי שליט"א: על אחד ממנהלי המשרדים הממשלתיים במחוז הדרום, שמו הוא גרשון בן משה, הוא היה עובד בנאמנות, וכל מי שהכיר אותו היה מעריך את היושר שלו, יום אחד הוא הודיע לעובדיו שמחר צפוי להם ביקור של הסמנכ"ל כדי שיבדוק את כדאיות המשרד.

למחרת, כשהגיע למשרד הודיע להם הודעה מרעישה שהשעות של המשרד שלהם יותר מידי רבות וצריך לצמצם, מה שאומר שהם יעבדו פחות, ואם עובדים פחות אז גם המשכורת בהתאם...

גרשון בן משה פונה לסמנכ"ל, ואמר לו: תשמע, מי שמחליט על השעות בסופו של יום זה בורא עולם, והביא לו את הפסוק בתהילים: "כי הוא אמר ויהי, הוא ציווה ויעמוד" כל אחד שעובד כאן זה לא סתם, אלא בורא עולם החליט שהוא יעבוד כאן, וגם אם תחליטו להוריד שעות, דע לך, שבורא עולם לא חסרות לו אפשרויות לשלוח לאדם פרנסה ממקום אחר.

העובדים ששמעו אותו היו המומים, הם לא ציפו שהמנהל גרשון ידבר בכזה בטחון, צריך להבין שאנחנו בדור שכל פליטת פה מיותרת מוחקים אותך...

לא עוברות שלוש שעות והסמנכ"ל הגיע ואמר להם: בסוף, אין שום הורדה! וכל מה שהם העלו בדיון הכל מבוטל! ונוסף על כך, אתם תקבלו בנוסים על כל שעה בשעות הצהרים.

ודרך אגב, המילים שאמרת שבורא עולם הוא אחראי והבוס על הכל, עדיין מחדד לי בראש, ואני כבר לא מרגיש מנהל על הכל, אלא מתחת ידיו של בורא העולם, אשריך גרשון! שהצלחת לשלוח "טיל של אמונה" ללב כמו שלי, שלא הבין עד עכשיו את המושגים האלה. מדהים! מה שיהודי אחד פשוט יכול לחולל עם כמה מילים פשוטות.

אמר מי שאמר "לא פשוט להיות יהודי פשוט"

עשו אסיפה של כל גדולי הדור דאז,
חלקם צידדו שכדאי שכן יקחו
שעתיים ללימודי חול, כדי שלא יסגרו
את הישיבה.

ואז קם ה"בית הלוי" והכריע שכל מה
שאנחנו מצווים זה להעמיד את התורה
בטהרה ללא שום תוספות, ואפילו
שנצטרך לסגור את הישיבה, אבל לא
אנחנו עשינו את זה, אלא השלטונות
הם אחראים לסגירה, מה שאין כן, אם
נכנים לימודי חול שאז זה יפגע גם
לדורות הבאים, וזה כבר באחריותנו.

מי ניצח???

אנחנו אומרים בתפילה ב-"על
הניסים": נקמת את נקמתם.

ויש להקשות: מדוע תיקנו חז"ל
שידליקו נרות בכל בית, והרי הנס היה
בבית המקדש? ומדוע לא מספיק מה
שמודליקים בבתי הכנסת שהרי היום
בתי הכנסת זה בית מקדש מעט???

והתשובה: שכל בית, הוא בית מקדש
מעט!!! וצריך להתנהג בבית כמו בבית

מה סגר את ישיבת וואלוז'ין???

יש שאלה ששואלים: מהו העניין
שהיה צריך את נס פך השמן? והרי
היה להם שמן טמא, ויש כלל שטומאה
הותרה בציבור, ואם כן, יכלו
להשתמש עם השמן הטמא???

והתירוץ: שבחנוכה היתה "חנוכה
הבית", והם התחילו את העבודה
מחדש, וכיון שחנוכה היה סוג של
התחלה חדשה, לכן היה צריך שהיא
תהיה בטהרה גמורה ולא עם כל מיני
היתרים.

וזה דבר חשוב מאוד, שההתחלה של
כל דבר, תתחיל בקדושה, לכן תמיד
כאשר נכנסים לדירה חדשה עושים
חנוכת הבית, משום שאז ההתחלה עם
קדושה, וישנה סיעתא דשמיא אחרת
לגמרי, הכל זו הכל נוסע...

מסופר: על ישיבת וואלוז'ין
שהשלטונות רצו להכניס שם לימודי
חול, ואמרו להם שאם הם לא יסכימו
לכך אז יסגרו להם את הישיבה.

הצדדים, ושניהם מפסידים מזה, אם כן, מדוע אנחנו מודים כאן על המלחמות? (וכמו שהפתגם אומר, שאח נגד אח המנצח תמיד מפסיד).

והתירוץ הוא: שהמלחמה בחנוכה היתה נגד תרבות יוון, והמלחמה הזו עדיין ממשיכה והיא לא נגמרת, כיוון שלכל דור ודור יש את תרבות היוון שלו, ואנחנו מודים לקב"ה על המלחמות, על כך שאנחנו עדיין נלחמים ולא נכנעים...

זמן של ניסים

"הרחמן הוא יעשה לנו ניסים"

הרמ"א בס' תרפ"ב כותב: לגבי אדם ששכח לומר "על הניסים" בכרכת המזון, כשיגיע להרחמן יאמר: "הרחמן הוא יעשה לנו ניסים כמו שעשה ניסים לאבותינו בימים ההם בזמן הזה זכו'..." ולכאורה, לא מובן, שהרי יש איסור להתפלל שיעשה לנו

נס?

והתשובה: שחנוכה הוא זמן של ניסים, וכשהזמן הוא זמן כזה, זה אפשרי

המקדש! כשיש שלום בבית, השכינה שורה בתוך הבית, וכשיש את בורא עולם בתוך הבית, אז פירוש, שהסייעתא דשמיא קיימת בהכל!!! והכל מסתדר ללא שום עיכובים ותקלות.

ולפיכך, אפשר להסביר שהיוונים רצו לבטל את בית המקדש, והנקמה הכי מתוקה שנבנו הרבה בתי מקדש קטנים, ולכן מדליקים בכל בית, וזה נצחון שמתרחש כל השנה.

והמשמעות ב"נקמת את נקמתם" שהחזרנו להם מנה אחת אפיים, ואומרים להם: אתם ביטלתם הדלקה אחת, אנחנו נעשה שתהיינה הרבה הדלקות, ואנו נקדש את ביתנו שיהיה בבית המקדש, בית ששורה בו השכינה.

להודות על מלחמות

בנוסף "על הניסים" (אשכנז) מודים "ועל המלחמות" ונשאלת השאלה: והרי מלחמה זה דבר לא טוב לשני

אותו בורא עולם שציוה אותי להדליק נרות חנוכה, הוא גם ציוה אותי שלא לבעוס במצב כזה.

בשני המצבים האלה, אני מקיים את רצון ה', וכמו שאת הדלקת נרות החנוכה אני מקיים בהתלהבות ובשמחה, גם כאשר אני לא כועס, אני מקיים בשמחה ובהתלהבות.

לצערנו, אתה יכול לראות אנשים שמוציאים על מצוה הון תועפות כדי להביא אתרוג מהודר וכדי וכשיש להם איזה נסיון במידות, בכין אדם לחבירו, אווווו, כאן כבר לא תכיר אותם...

ואתה עומד ושואל: הללו!!!!!! מי שציוה על האתרוג, ציוה גם על בין אדם לחבירו.

חנוכה 925

והאמת, כל מי שיודע בכל רגע נתון שרצון ה' שהוא לא יכעס, ההתנהגות שלו הרבה יותר סבלנית.

וברוב הפעמים, מי שמתנהג היטב ולא מתהפך על כל מילה שאמרו לו, בראש ובראשונה הוא נהנה מזה.

לבקש מהקב"ה שיעשה לנו ניסים, כי בזמן הזה, הנם הוא דבר שבשיגרה.

איך אפשר להשאר רגוע אחרי שהילד שפך הכל???

מסופר: על אחד הרבנים, אחרי שבני הבית הכינו לו את החנוכיה, הוא עשה הרבה הכנות ב"דחילו ורחימו".

לפתע, עבר שם אחד מילדיו, ילד קטן ובטעות משך את המפה והכל "עף" ונשפך, כולם היו בטוחים שעוד רגע הוא "יאכל אותו בלי מלה" 😊.

אבל במקום להתעצבן, הם רואים אותו בשיא הרוגע אומר לילד: לא נורא, ונשאר ברוגע כאילו לא היה כלום. שאלו אותו: איך הרב מסוגל להשאר רגוע???? אחרי כל ההכנות שעשית????

אמר להם: למה נראה לכם אני מדליק את נרות החנוכה???? כי ה' ציוה אותי!

"אקשן" בחדר המדרגות, הם יצאו בחוץ, התברר שהיה גנב שהסתובב בבניינים והרים חנוכיות... כל מה שהיה נראה לו יקר, הוא לקח, ובכניין שלהם, היו כמה שכנים שלקחו להם, ואפילו אחד מהם החנוכיה שלו היתה 925 כסף טהור.

רק עכשיו, הם הבינו כמה הם הרויחו שהם ויתרו ולא נלחמו עם השכן, כיון שהשנה הם קנו חנוכיה מכסף טהור ותכננו להדליק בה את הנרות בחוץ, וכמובן, להשאיר אותה בחדר המדרגות עד לסוף החנוכה.

אבל בורא עולם שמר להם על החנוכיה, וזה הגיע על ידי הויתור.

אני תמיד חוזר על הכלל: מויתור לא מפסידים, לתלות מל"מ בראשי תיבות על הקירות בבית, צריך שזה יהיה לכל אדם בכל מצב ובכל גיל, מי שמוותר מרויח.

באחד הבניינים, אחד השכנים מהקומות העליונות הוציא שרפרף מחוץ לבית ליד הדלת, ושם חנוכיה עליו, הוא תכנן להדליק את החנוכיה ולעשות פרסומי ניסא, אחד השכנים הפריע לו שזה נמצא במעבר.

הוא פנה אליו ואמר לו שזה מפריע לו, כי זה נמצא במעבר, אם אפשר להכניס את זה לבית, השכן לא הבין מה מפריע לו, הרי השרפרף קטן וכמעט שלא תופס מקום, וגם המעבר כל כך רחב שכמעט זה לא מורגש, גם אם עוברים עם עגלה עדיין יש הרבה מקום לעבור.

הוא תכנן להדליק ואחרי שתעבור חצי שעה מההדלקה הוא יכניס את החנוכיה לבית, אבל השכן דפק אצלם חצי שעה לפני ההדלקה, ומיד כאשר הם פתחו את הדלת, הוא ישר דחף להם את זה לתוך הבית מבלי לדבר, הם לא רצו לעשות טרררם, ואמרו: לא נורא! אם זה בזה מפריע לו, אנחנו מוכנים לוותר.

ובאותו יום הם הדליקו במקום אחר. למחרת בבוקר, הם שומעים שיש

שהחיינו של

1944???

אחד מהיושבים פנה לרב ושאל אותו:
אני רואה שהרב טרוד, האם חסר לרב
איזה משהו???? האם אני אוכל לעזור
לרב???? אמר לו הרב: בעוד כמה
ימים יחול חג החנוכה, ואין לי מאיפה
להשיג שמן להדליק.

אמר אותו אדם לרב: יש לי רעיון, אני
כל בוקר מצחצח את נעלי הקצינים עם
חומר שומני, ונראה לי שהוא גם חומר
בעירה, השאלה אם הוא כשר
להדלקה????

הרב ענה לו: כן, זה כשר להדלקה!!!
למחרת, הוא הביא את משחת הנעלים
שהוא הצליח להעלים, והרב שמח
שגם השנה הוא יצליח להדליק את
נרות החנוכה, ובערב חנוכה, פרסמו
בין כל הצריפים שהיום יש הדלקת
נרות חנוכה של האדמו"ר בצריף שלו,
בשעה מאוחרת...

ובאמת, בשעה היעודה כולם התאספו,
והרבי הוציא את מה שקראו לזה
חנוכיה עם משחת הנעלים, שהפכה
לחומר בעירה, והתחיל לברך ברכה
ראשונה: "להדליק נר חנוכה", וכולם
עונים אמן! זה היה מאוד מרגש, אחר

כשמתבוננים בחג החנוכה, רואים דבר
מעניין, 13 אנשים שמנצחים צבא
גדול, ולא שהיה להם איזה סוג של
לחימה... או משהו כזה, אלא הם יצאו
בנחישות למלחמה, כי היה אכפת להם
כבוד ה', וכשבאים בכזו מסירות וכזו
נחישות, התוצאות, הם הניסים שאנחנו
מזכירים בתפילת "על הניסים"
שכתוב: "רבים ביד מעטים".

במחנה ברגן בלזן בכ"ה כסליו 1944,
בין השוהים במחנה היה האדמו"ר
מבלוז'ב, וכאשר כולם חשבו איך
לדאוג לעצמם לעוד פרוסת לחם, לעוד
כמה קליפות תפוחי אדמה, את
האדמו"ר העסיקו דברים אחרים
לגמרי.

כל מי שהיה בקרבנו ידע עד כמה כל
מצוה היתה לה חשיבות אצלו, ואפילו
במקום כזה ויותר נכון לומר "דווקא"
בגלל המקום הזה, שרצה לאבד את
עם ישראל, שם יש משקל עצום לכל
השמירה על ההלכות והמנהגים.

אמר לו הרבי: אתה צודק!!! גם אני
בהתחלה היה קשה לי לברך את
הברכה הזו.

אבל כשהסתכלתי אחורה וראיתי את
כל האנשים שמוכנים להסתכן בשביל
הדלקת נר החנוכה, כשנוכרתי באותו
אדם שסיכן את עצמו להשיג לנו שמן
להדלקה, אמרתי בליבי, איפה תמצא
עם כזה מיוחד, שאפילו במצב כזה,
מנסים לקיים את רצון הבורא ללא
שום שאלות, עם אמונה שלימה
שבורא עולם יודע מה הוא עושה.

על כך בירכתי: "שהחיינו וקיימנו
והגיענו לזמן הזה" לראות עד היכן
מגיעה הגבורה של היהודי.

רמז בפסוקים להלכות חנוכה

"וַיְהִי מִקֵּץ שְׁנָתַיִם יָמִים וּפְרָעָה
חָלַם וְהָיָה עֹמֵד עַל הַיָּאֵר: {ב}
וְהָיָה מִן הַיָּאֵר עֲלֹת שְׁבַע פָּרוֹת "
[מ"א א' ב']

הביא אבי מורי שליט"א רמז יפה על
כל הלכות החנוכה, ברוב השנים, חלים

כך בירך: "שעשה ניסים לאבותינו
בימים ההם בזמן הזה", וכולם עונים
אמן!

כשהדמעות זולגות ללא מעצורים,
ולפני הברכה השלישית שמכרכים
בלילה הראשון נעצר, איך???? איך
אפשר לברך "שהחיינו וקיימנו והגיענו
לזמן הזה"?????

הסתובב וראה את הדבקות של כולם,
ובירך בכל הכוונה ובכל העוצמה:
"שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה"
וכולם ענו אמן! אחר כך שרו "מעוז
צור" ו"יה הצל יונה מחכה" ☺
והתפזרו.

ניגש אחד המשתתפים ואמר לרב: אני
לא מבין איך בירכת שלוש ברכות????
למה?? שאל האדמו"ר.

אמר אותו אדם: מילא, לברך להדליק
נר אני מבין, מילא, לברך שעשה ניסים
לאבותינו, נו, נו, אני לא מבין כל כך,
מה שייך לומר שבורא עולם עושה
איתנו ניסים בזמן הזה, אבל
שהחיינו????? איך שייך לברך על זה
שבורא עולם זיכה אותנו להגיע לכזה
מצב?????

[זה רק לדעת הרמ"א אבל לדעת השולחן ערוך את השמש מדליקים בסוף].

עלת- עמו לכולם תדליק.

שבע- שתשלוט בהן עין.

פרות-פרסום רב וגדול תעשה.

אב או אח??

הביא אבי מורי שליט"א: המילה "חנוכה" ראשי תיבות של:

ח'

נרות

והלכה

כבית

הלל

יש מחלוקת בגמרא: איך מדליקים את נרות החנוכה? האם מתחילים בסדר עולה כיום הראשון אחד ואח"כ כל יום מוסיפים עוד אחד עד שמגיעים

ימי החנוכה בפרשת "מקץ", ויש את כל הלכות החנוכה בשני הפסוקים הראשונים, בראשי תיבות, כדי שיזכרו תמיד ולא ישכחו.

ויהי- וכל ישראל הנרות ידליקו

מקץ- מצותן קודם צאת הכוכבים.

[זה למנהג אשכנז אבל מנהג הספרדים להדליק בצאת הכוכבים, ולא קודם]

שנתים-שמאל נר תעמיד ימין מזוזה

ימים-יש מחלוקת יש מוסיפין

ופרעה-ויש פוחתין ראשונה עיקר הלכה

חלם-חייב לברך מעומד

והנה-ויתחיל המדליק נר הנוסף

עמד-עליו מברך דווקא

על-עובר לעשייתן

היאר-הנרות יאמר אחר ראשון

והנה-ויהיה השמש נר הגבוה.

מן-מן נרות.

היאר-האחרות ידליק אותו ראשון.

"ונאמר אל אדוני יש לנו אב זקן"
דהיינו, פוסקים כמו בית הלל שהיה
זקן, כמו שאומרים "הלל הזקן" וזה
הרמז שההלכה בבית הלל, שמדליקים
קודם א' נרות, ואחר כך ביום השני ב'
נרות, וביום השלישי ג' וכן הלאה כל
יום מוסיפים נר נוסף.

מה גרם לשיבוש הקליטה???

"הנרות הללו קודש הם ואין לנו רשות
להשתמש בהם, אלא לראותם בלבד"
סיפר ראש ישיבה שעוסק עם "בחורים
בסיכוי" בחורים שאם יאמינו בהם
ויתנו להם עוד סיכוי לפני שמתיאשים
מהם, הם יראו אחרת.

כאשר אחד מתלמידיו הירדרר והיה
מקושר לאדם ששלט בו על ידי כוחות
טומאה וכישוף.

יום אחד הוא חזר לעצמו והחל לשוב
בתשובה, שאל אותו ראש הישיבה:
מה גרם לך לחזור? והבחור סיפר לו:
חייתי מקושר לאותו אדם ששלט בי

לשמונה נרות, וכך סוברים בית הלל,
או שמדליקים ביום הראשון של חנוכה
שמונה נרות וכל יום מורידים אחד עד
שביום האחרון מדליקים רק אחד, וכך
סוברים בית שמאי.

ונפסקה ההלכה בבית הלל!!! שכל יום
מוסיף אחד!!!

והביא אבי מורי שליט"א דיוק יפה
שמופיע בפסוקים ב"פרשת ויגש":
"אדני שאל את עבדיו לאמר היש לכם
אב או אח ונאמר אל אדני יש לנו אב
זקן"...[מ"ד י"ט כ']

והסביר כך: "אדני שאל את עבדיו
לאמר היש לכם אב או אח" דהיינו,
כמו מי נפסקה ההלכה במחלוקת בית
שמאי ובית הלל בהדלקת נרות
החנוכה??

האם יש לכם "אב" פירושו: האם
מדליקים כמו בית הלל, שמוסיפין כל
יום נר, וזה נקרא "אב" קודם א'
ואח"כ ב',

או שיש לכם "אח"? דהיינו,
שמדליקין כמו בית שמאי, שביום
הראשון מדליקים שמונה, ואחר כך
מורידים כל יום אחד.

אגב, זה אחד המראות המדהימים לראות בניין של מספר קומות עם עשרות חלונות וכמעט בכלם אתה רואה חנוכיות דלוקות. אמר לי: שאני אפסיק להסתכל על החנוכיות כי כנראה זה מה שגורם לשיבוש בקליטה ובשליטה שלו עלי.

וכאשר ראיתי למה יכולה לגרום ההסתכלות על נרות החנוכה, המשכתי להסתכל, והשליטה שלו עלי הלכה ופחתה והנה, אני היום כאן שב בתשובה.

מדהים!!! מה כוחה של הקדושה שמקבלים רק מההסתכלות על נרות החנוכה שהם דולקים.

רמזים על חנוכה וסופגניות

הביא אבי מורי שליט"א: שהסופגניה שאוכלים היא רומזת לחודש, שבת, מילה, ותורה, שאלו הגזירות שגזרו היוונים על עם ישראל, הריבה רומזת על דם מילה, אבקת הסוכר הלבנה רומזת על קידוש הלבנה שזה החודש.

על ידי כוחות הטומאה כולל שליטה מרחוק.

יום אחד, בשעה שדיברתי איתו בטלפון, אמר לי אותו מכשף, שהוא מרגיש שהוא מאבד את השליטה עלי, ושאיני לא יוזן, כנראה היה עומס על הקווים ☺.

אמרתי לו: שאני נמצא באותו מקום ולא זויתי, אבל הוא טען שיש לו שיבושים בשליטה עלי, אמרתי לו: אולי תחליף סוללה ☺.

ושוב הוא שאל אותי: איפה אתה נמצא? אמרתי לו: בבית שלי בחדר, ושוב הוא שאל אותי: מה אתה שומע? לא שומע כלום! אמרתי לו.

ושוב שאל אותי: האם אתה אוכל משהו? אמרתי לו: שלא.

הוא לא ויתר והיה חשוב לו לדעת מה גורם לשיבוש בשליטה שלו עלי, ושוב הוא שאל אותי: על מה אתה מסתכל? אמרתי לו: סתם, מסתכל בחלון. ומה אתה רואה? שאל, אמרתי לו: הרבה חנוכיות בחלונות.

רמז לגזרות היוונים על עם ישראל:
חודש, שבת, מילה.

שמונת ימי החנוכה רמז לשמונה ימי
מילה.

ותמיד יצא שבת בחנוכה.

ותמיד יצא ר"ח בתוך חנוכה.

יון מורכב מאותיות י'-ו-ן' זה בא
להראות לך, איך הם עובדים היוונים,
בהתחלה זה מתחיל במשהו קטן י',
ולאט לאט הולך וגדל עד שנהיה ו',
ואחר כך ממשיך וגדל עד שנהיה ן'.

מי מטביל לנדר רובר

במקוה????

חנוכה כידוע זה זמן של ניסים, וכל
שנה כאשר מגיע חג החנוכה זה זמן
שאפשר לבקש מבורא עולם גם על
דברים שהם בגדר נס.

כיון שבזמן הזה ניסים זה לא משהו
מחוץ לשגרה, זה משהו רגיל.

והסופגניה עצמה רומזת על החלות של
שבת, והשמן רומז על התורה "כי נר
מצוה ותורה אור".

למה נקרא רק יום השמיני

"זאת חנוכה"?

והתירוץ: כיון שרק ביום השמיני שלא
מדליקים נרות, לומדים רגיל בשיבות
ובכוללים גם סדר א' וגם סדר ב'
ואומרים לנו חז"ל: "זאת חנוכה" מתי
שמרבים תורה, אז תחגוג, כיון שזה
העיקר בחנוכה, וזה עיקר הניצחון על
היוונים.

למה אוכלים דווקא סופגניות?

התשובה: שהיוונים נלחמו בעם
ישראל על ידי תרבות יון שהם רצו
שיעשו ספורט שיהיו רזים וכו'.

ואנחנו אוכלים סופגניות כדי לעשות
הפוך מרצון היוונים, ואנו דווקא
משמינים ולא עושים ספורט (☺).

חשבון הבנק, ושיש לו הרבה חובות, הרב שקע בהרהורים ואחרי כמה דקות אמר לו: תשמע, תלך לחנות שמוכרים צעצועי ילדים, ותקנה שם עשרים מכוניות מכל מיני חברות: טסלה, טויוטה, לנד רובר, מכוניות קמנות מברזל... וכשתגיע לבית תטביל אותם במקוה, ואחר כך תשים אותם בחניה של הישיבה ותבוא למחרת.

הוא לא הבין מה היציאה הזו לקנות מכוניות צעצוע קמנות, אבל הוא כל כך השקיע עד שהוא בא לפה, הוא אמר לעצמו, אני אעשה את זה, רק לפני זה אני אדאג שלא יראו אותי לא נעים.

הוא הלך וקנה מכוניות, ואחרי שחזר לביתו, הוא הלך למקוה ולפני זה הוא וידא שאף אחד לא רואה אותו, ואף אחד לא מתכוון להגיע, הוא הטביל אותם וברח כל עוד רוחו בו.

חיכה עד לשעה מאוחרת שאף אחד לא יהיה בחוץ, והלך והניח את המכוניות בחניה של הישיבה שאף אחד לא יראה, והלך לישון בתקוה שאף אחד לא יודע עליהן, ולא ראה אותו מניח אותן.

האמת שאנחנו מתרגשים יותר מניסים שהם לא שגרתיים, בעוד שכל מעשינו ומקרינו הם כולם ניסים, גם מה שאנחנו קמים כל יום בבוקר ויכולים לנשום בכוחות עצמנו, או ללכת בכוחות עצמנו, הכל זה נס אחד גדול, אלא מה התרגלנו.

ראיתי שהביאו המחשה על העניין הזה, בסיפור על ראש ישיבה בארצות הברית שנקלע לחובות עצומים, חבר שמכיר אותו אמר לו: תשמע, יש לי איזה מקובל בצפת שהוא יכול לסדר לך את הבעיה בקלות.

איך??? מה הוא עשיר???? ממש לא, אבל הוא מבין טוב בקבלה, והוא יכול להשביע כמה מלאכים שיסדרו לך איזה כמה מיליארדים בלי בעיה...

הוא התכוון לנסוע לארץ ישראל וקבע פגישה אצל המקובל הזה, הוא הגיע וראה בית שכולו עם נרות, ויש קלפים עם כל מיני שמות הקודש על הקירות, והבית כולו מלא עשן... שנראה כמו ענן כבד על החר.

הוא נכנס בדחילו ורחימו כשכולו מתרגש, וסיפר לרב על כל המצב של

רק אם תראה מסלה שגדלה על עץ
תתפלא????

אז זהו, שהסיפור לא היה ולא נברא,
[חבל כבר בנינו על המקובל הזה 😊]
צר לי שאכזבתי אתכם]

אבל הוא בן ממחיש לנו שמהגרעין
גדל ממנו עץ פרי, שיצמיח עשרות
ומאות פירות, מזה אנחנו לא
מתרגשים, כי זה ניסים שאנחנו רגילים
לראות, וזמן חנוכה זה זמן שצריך
להתבונן על כל הניסים גם שידועים
לנו, וגם על שאינם ידועים לנו
[שרגילים אליהם]

ולא רק שזה זמן של ניסים, אלא זה
זמן שכל מי שצריך ישועה שהיא בגדר
נס, בזמן הזה הוא יכול לבקש.

למחרת, הוא קם בבוקר והלך לחניה
של הישיבה, והוא רואה את עשרים
המכוניות שהוא הניח התנפחו
למימדים רגילים... וחיכו לו שם עשרים
מכוניות עם מפתחות בפנים מונעות עם
בטריה מלאה...

ושלחו לו הודעה מהרב מצפת: תמכור
אותן ותכסה את החובות.

השבוע מסרתי שיחה בישיבה,
הבחורים התעניינו מי זה המקובל
הזה??? אחד אמר שהוא מוכן לקנות
שבעים רכבים כאלה 😊.

אז זהו, שהסיפור הזה מעלה לנו הרבה
תהיות, איך זה יכול להיות??? מיהו
המקובל הזה??? אני עכשיו עולה על
אומבוס לצפת...

וכשאתה שם גרעין בארמה, וגדל ממנו
עץ שלם כאן אתה לא מתפלא????

מעוניינים לזכות את הרבים??? זקוקים לישועות???? לשמירה???
לזיווג הגון, לרפואה, להצלחה, לע"נ.

תמורת תרומה של 50 שקלים תקבלו 20 חוברות להפצה

כתיבתם של חידושי התורה והפצתם מהזה קידוש ה' גדול ויש בכך כדי להציל מהמחלה הנוראה
[מדברי מרן ר' חיים קנייבסקי זצ"ל]

חייגו כעת 052-7654865

גיליון זה מוקדש לרפואה והצלחה

אימי מורתי דינה בת ריקה תחי' ○○○
הילדה מוריה בת רחל תחי' ○○○
לינוי בת שירה תחי' ○○○
אלחנן בן לאה להצלחה בתורה ויראת שמים ○○○
אליהו בן סוליקה הי"ו ○○○
להצלחה ○○○
להצלחת יצחק בן רבקה הי"ו שיחזור לביתו לשלום ○○○

אבי מורי ר' שלום בן עישה שליט"א ○○○
ר' רחמים בן ריקה הי"ו ○○○
שולמית בת סוליקה תחי' ○○○
הילד הראל מאיר בן לינוי ני"ו ○○○
מרגלית בת סוזן תחי' סוזנה בת רחל תחי' ○○○
ישראל עמר בן תמר הי"ו לזיווג הגון ○○○
יחיאל בן עדינה ואורנית בת רימונה הי"ו לזרע בר קיימא ○○○

לאה בת חסידה חסיבה תחי' ○○○
ר' רפאל ישראל בן מזל הי"ו ○○○
מכלוף בן גיגי בן מרים הי"ו ○○○
יעקב בן מז'ינה הי"ו דניס בת צביה תחי' ○○○
רבקה בת חסידה חסיבה תחי' לזיווג הגון והצלחה ○○○
ליבי בת שירה תחי' ○○○
לרפואה ○○○

גיליון זה מוקדש לע"נ הנפטרים

הסבא ר' מרדכי פרץ בר שמחה ז"ל ○○○
הסבתא ריקה בת עזיזה ע"ה לבית כהן ○○○
אייר בת מרגלית ע"ה לבית שריקי ○○○
ר' אורן בן רחל רשל ז"ל ○○○
יעקב דוקרקר בן שרה ויחזקאל ז"ל ○○○
לע"נ ○○○

חמותי הרבנית חסידה חסיבה בת סוליקה ע"ה לבית הרב אדרי זצ"ל ○○○
הסבא ר' פינחס אליהו כהן בר שמחה ז"ל ○○○
הרבנית הצדקת מרת לאה בת רבקה ע"ה לבית הוברמן ○○○
חיים בן גיגי בן מרים ז"ל ○○○
פאני פריחה בת תמר ע"ה לבית אביטן ○○○
לע"נ ○○○

מור חמי הרה"ג רפאל אדרי זצוק"ל הצדיק מרעננה ○○○
הסבתא עישה בת סלטנה ע"ה לבית פרץ ○○○
הצדיק מרעננה ר' יצחק הכהן הוברמן בן זלאטא אסתר זיע"א ○○○
מושה סרג' עטיה בן אורידה ז"ל ○○○
יפה בת סימי ע"ה לבית כהן ○○○
מושה [מושיטין] עמר בן תמר [תמוז] ז"ל ○○○

מי שבירך אבותינו הקדושים אברהם יצחק ויעקב
הוא יברך את

"עמודי התווך"

המחזיקים ותומכים בהוצאת הגיליון לשבוע זה

הורי היקרים
הרב שלום ודינה פריץ הי"ו

ר' פינחס ולינוי
בהן הי"ו

איתמר ואסתר
אילוז הי"ו

יורם ומיי
עמיה הי"ו

ה' ישמרם ויחיהם, וישמור להם בני משפחותיהם הנעימים,
יצליחם במעשי ידיהם וכפרנסתם,
ימלא האל כל משאלות ליבם לטובה ולברכה,
וזכות התורה תהיה מגן וצינה בעדם,
וכן יהי רצון ונאמר אמן.

נקודות "מקשיבים" ברחבי הארץ

בני ברק: רמת אלחנן משפחת פריץ רחוב הרב זוננפלד 10 052-768-4697

שיכון ג' דפוס S.O.S שדרות הנציב 1 03-5568453

שיכון ה' 052-712-5696

חדש!!! שיכון ו' 052-767-3700

חדרה: משפחת אור 050-476-7700

פתח תקוה: דניאל 054-676-5094

אשדוד: אביב מזוז 054-488-5622

באר שבע: חנות העזר והמפתח רחוב קק"ל 126

נתיבות: נחלת יששכר 050-416-6231 מערב נתיבות 054-625-6939

נווה שרון 052-712-5697

חדש!!! דפוס נזר הקודש רחוב חיל אויר 74

ביתר עילית: גבעה B רחוב הרב שך 42 053-310-9393

בית שמש: רמה א' 054-843-3859

חדש!!! יפה נוף בן עזאי 27 משפחת הרב בן חמו 052-714-0376

רחובות: 052-761-7667

אופקים: רחוב הרב חיים פינמו 052-765-4865

ובמשרד הראשי של מרכז תבונות רחוב ר' אלעזר אבוהצירא 316

אשקלון: 053-280-3528

חדש!!! נוף הגליל שכונת הר יונה 052-768-3794

מעוניין להצטרף להפצה ולצבור זכויות והגנה על עם ישראל??

התקשר עכשיו 052-7654865

לשמיעת השיעור כל יום בשידור ישיר

וכן לשמיעת כל שיעודי הרב

0733-71-81-57